

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D., a JUDr. Aleše Korejtky v právní věci

žalobce: **CZT a.s., IČ 25272322**
sídlem Lísková 1513, 286 01 Čáslav

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 00 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 6. 2017, č. j. 30216-2/2017-900000-304.3, č. j. 30216-3/2017-900000-304.3 a č. j. 30216-4/2017-900000-304.3,

takto:

- I. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 16. 6. 2017, č. j. 30216-2/2017-900000-304.3 a rozhodnutí Celního úřadu pro Pardubický kraj ze dne 24. 2. 2016, č. j. 12427/2016-590000-31, ze dne 7. 3. 2016, č. j. 14667/2016-590000-31, ze dne 20. 4. 2016, č. j. 24007/2016-590000-31 **se ruší a věc se vrací žalovanému** k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 16. 6. 2017, č. j. 30216-3/2017-900000-304.3 a rozhodnutí Celního úřadu pro Pardubický kraj ze dne 24. 2. 2016, č. j. 12429/2016-590000-31, ze dne 7. 3. 2016, č. j. 14676/2016-590000-31, ze dne 20. 4. 2016, č. j. 24008/2016-590000-31 **se ruší a věc se vrací žalovanému** k dalšímu řízení.

- III. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 16. 6. 2017, č. j. 30216-4/2017-900000-304.3 a rozhodnutí Celního úřadu pro Pardubický kraj ze dne 24. 2. 2016, č. j. 12432/2016-590000-31, ze dne 7. 3. 2016, č. j. 14684/2016-590000-31, ze dne 20. 4. 2016, č. j. 24011/2016-590000-31 **se ruší a věc se vrací žalovanému** k dalšímu řízení.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 66 453,50 Kč, a to ve lhůtě do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Celní úřad Pardubice vydal dne 21. 11. 2007 dodatečné platební výměry č. j. 9203/07-066300-024, 9204/07-066300-024 a 9205/07-066300-024, a to na spotřební daň z tabákového výrobku Gullivers Extra za zdaňovací období měsíců února, března a dubna 2006. Proti (mimo jiné) rozhodnutím o odvoláních proti těmto dodatečným platebním výměrům byla podána žaloba, které bylo nejprve vyhověno rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 1. 2013, č. j. 30 Af 6/2011-334, jímž byla rozhodnutí (ze dne 22. 12. 2010, č. j. 2694-3/2010-060100-021, č. j. 2677-3/2010-060100-021 a č. j. 2678-3/2010-060100-021) o odvoláních proti dodatečným platebním výměrům ze dne 21. 11. 2007 zrušena. Žalovaný jakožto odvolací orgán, vázán rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 Af 6/2011-334, vydal rozhodnutí ze dne 10. 5. 2013, č. j. 18073-2/2013-900000-304.3, a ze dne 13. 5. 2013, č. j. 18073-3/2013-900000-304.3 a č. j. 18073-4/2013-900000-304.3, kterými byly zrušeny dodatečné platební výměry ze dne 21. 11. 2007. Následně Nejvyšší správní soud (dále také jako „NSS“; rozhodnutí správních soudů jsou dostupná z: www.nssoud.cz) rozsudkem ze dne 19. 12. 2014, č. j. 8 Afs 17/2013-179, zrušil rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 1. 2013, č. j. 30 Af 6/2011-334, a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud v Hradci Králové v dalším řízení vydal rozsudek ze dne 13. 10. 2015, č. j. 30 Af 6/2011-542, kterým byla žaloba v uvedené části zamítnuta.
2. Celní úřad pro Pardubický kraj (dále také jako „správce daně“) vydal rozhodnutí (platební výměry) ze dne 24. 2. 2016, č. j. 12427/2016-590000-31, č. j. 12429/2016-590000-31, č. j. 12432/2016-590000-31; rozhodnutí ze dne 7. 3. 2016, č. j. 14667/2016-590000-31, č. j. 14676/2016-590000-31, č. j. 14684/2016-590000-31; a rozhodnutí ze dne 20. 4. 2016, č. j. 24007/2016-590000-31, č. j. 24008/2016-590000-31, a č. j. 24011/2016-590000-31. Těmito rozhodnutími (platebními výměry) byla žalobci uložena povinnost uhradit penále z nedoplatku na spotřební daň z tabákového výrobku Gullivers Extra za zdaňovací období únor, březen a duben 2006.
3. Proti všem těmto devíti platebním výměrům podal žalobce odvolání. Žalovaný o odvoláních žalobce rozhodl třemi rozhodnutími ze dne 16. 6. 2017, č. j. 30216-2/2017-900000-304.3, č. j. 30216-3/2017-900000-304.3 a č. j. 30216-4/2017-900000-304.3. Žalovaný výši penále částečně snížil, přičemž změna výroku se týkala pouze rozhodnutí ze dne 24. 2. 2016, č. j. 12427/2016-590000-31 (výše předpisu penále snížena z 330 691 Kč na 293 369 Kč - změněno rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 6. 2017, č. j. 30216-2/2017-900000-304.3), č. j. 12429/2016-590000-31 (výše předpisu penále snížena z 1 873 135 Kč na 1 758 332 Kč - změněno rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 6. 2017, č. j. 30216-3/2017-900000-304.3) a č. j. 12432/2016-590000-31 (výše předpisu penále snížena z 2 478 752 Kč na 2 332 016 Kč -

změněno rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 6. 2017, č. j. 30216-4/2017-900000-304.3); odvolání podaná proti ostatním rozhodnutím žalovaný zamítl a rozhodnutí správce daně potvrdil.

4. Proti uvedeným rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 6. 2017, č. j. 30216-2/2017-900000-304.3, č. j. 30216-3/2017-900000-304.3 a č. j. 30216-4/2017-900000-304.3, podal žalobce žalobu dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
5. Žalobce správci daně vytýkal, že nesprávně určil výši penále, neboť postupoval dle § 63 zákona č. 337/1992, o správě daní a poplatků (dále také jako „ZSDP“), účinného ke dni 31. 12. 2006, což je pro žalobce nejméně výhodné, správce daně tak měl postupovat podle pozdější právní úpravy, neboť penále lze dle judikatury považovat za sankci. I kdyby však měl správce daně postupovat dle ZSDP, ve znění účinném ke dni 31. 12. 2006, pak neměl počítat se sazbou 0,2 % denně, stanovenou v § 63 odst. 3, nýbrž se sazbou 0,1 % denně, vyplývající z § 63 odst. 2 ZSDP. Žalobce rovněž namítl nepřiměřenost výše vyměřeného penále dle právní úpravy účinné do 31. 12. 2006 pro rozpor s ústavním pořádkem, domáhal se předložení věci Ústavnímu soudu a rovněž vznesl návrh na uplatnění moderačního práva soudu dle § 78 odst. 2 s. ř. s.
6. Žalobce dále tvrdil, že správce daně nesprávně vyměřil penále, resp. úrok z prodlení, i za období, kdy probíhala soudní řízení právě o doměřené spotřební dani, z které bylo penále vyměřeno, jelikož měl za to, že mu nelze klást délku soudního řízení k tíži.
7. Dle žalobce uplynula nejpozději dne 31. 12. 2012 prekluzivní lhůta pro placení daně. Dle žalobce nelze přitom přihlížet k rozhodnutím, která měla přerušovat, resp. stavět, tuto prekluzivní lhůtu, jelikož byla pro nezákonnost zrušena.
8. Obdobně žalobce napadal vyměřené penále též z důvodu, že spotřební daň, ze které je vyměřeno, neměla být vůbec stanovena, jelikož uplynula lhůta pro její stanovení, přičemž rozhodnutí o stanovení daně neexistují, neboť byla zrušena a nemohla obživnout ani v důsledku kasačního rozsudku NSS č. j. 8 Afs 17/2013-179. V této souvislosti žalobce brojil proti aplikaci ust. § 124a zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále též jako „daňový řád“), s tím, že toto ustanovení se na danou věc nepoužije, neboť rozsudek NSS č. j. 8 Afs 17/2013-179 byl vydán dne 19. 12. 2014, tj. ještě před účinností ust. § 124a daňového řádu (toto ustanovení nabylo účinnosti dne 1. 1. 2015).
9. Konečně žalobce namítl, že žalovaná rozhodnutí jsou podepsána neoprávněnými úředními osobami a dále, že mělo být o žalobcových odvoláních rozhodnuto jedním rozhodnutím, nikoliv třemi.
10. Žalobce proto navrhl zrušení tří napadených rozhodnutí o odvolání i jim předcházejících devíti platebních výměrů a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
11. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na odůvodnění žalovaných rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
12. Krajský soud žalobu nejprve zamítl rozsudkem ze dne 30. 5. 2018, č. j. 52 Af 37/2017-71. Tento rozsudek však byl zrušen rozsudkem NSS ze dne 10. 6. 2020, č. j. 8 Afs 172/2018-125, a věc byla vrácena nadepsanému krajskému soudu k dalšímu řízení. NSS s odkazem na svoje rozsudky ze dne 18. 7. 2019, č. j. 2 Afs 249/2017-66, a ze dne 23. 8. 2019, č. j. 3 Afs 132/2017-65, dospěl k závěru, že v dané věci nastala situace, kdy vedle sebe stojí jak rozhodnutí žalovaného, která v důsledku předchozího rozhodnutí krajského soudu

dodatečné platební výměry ruší, tak „obživlá“ rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání proti dodatečným platebním výměrům. Podle NSS ust. § 124a daňového řádu nelze použít tam, kde k zásahu NSS došlo před 1. 1. 2015. Nebylo tak na místě uvažovat o neúčinnosti *ex lege*, neboť NSS při vydání rozsudku ze dne 19. 12. 2014, č. j. 8 Afs 17/2013-179, rozhodoval sice v době již platné, nikoli ale účinné úpravy daňového řádu. Nepřipadala v úvahu ani neúčinnost plynoucí ze správně soudní praxe. Podle NSS i nadále, přestože novým rozhodnutím Krajského soudu v Hradci Králové učiněným po 1. 1. 2015 došlo k zamítnutí žaloby proti rozhodnutí žalovaného o odvolání do platebních výměrů, stojí vedle sebe dvojice vzájemně rozporných správních rozhodnutí. Tato skutečnost brání výkonu rozhodnutí takto stanovené daňové povinnosti, když exekuční tituly přestaly právně existovat. Výše uvedené je významné i pro posouzení sporné otázky lhůty pro stanovení daně, resp. samotné otázky, zda s přihlédnutím k principu daňové akcesority při absenci podmínky v podobě pravomocně stanovené daně lze stanovit její příslušenství v podobě penále.

13. Krajský soud v dalším řízení na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přitom byl vázán právním názorem vysloveným NSS ve zrušovacím rozsudku č. j. 8 Afs 172/2018-125 (§ 110 odst. 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s.
14. Soud se nejprve zabýval námitkou nemožnosti vyměření penále z důvodu neexistence rozhodnutí o stanovení daně.
15. Jak plyne ze shora uvedeného, Krajský soud v Hradci Králové vydal rozsudek ze dne 29. 1. 2013, č. j. 30 Af 6/2011-334, jímž byla rozhodnutí ze dne 22. 12. 2010 o odvoláních proti dodatečným platebním výměrům na spotřební daň ze dne 21. 11. 2007 zrušena. Žalovaný, vázán právním názorem obsaženým v rozsudku č. j. 30 Af 6/2011-334, vydal rozhodnutí ze dne 10. 5. 2013, č. j. 18073-2/2013-900000-304.3, a ze dne 13. 5. 2013, č. j. 18073-3/2013-900000-304.3 a č. j. 18073-4/2013-900000-304.3, kterými byly zrušeny dodatečné platební výměry ze dne 21. 11. 2007. Následně NSS rozsudkem ze dne 19. 12. 2014, č. j. 8 Afs 17/2013-179, zrušil rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 1. 2013, č. j. 30 Af 6/2011-334, a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud v Hradci Králové v dalším řízení vydal rozsudek ze dne 13. 10. 2015, č. j. 30 Af 6/2011-542, kterým byla žaloba v uvedené části zamítnuta.
16. Rozsudek NSS č. j. 8 Afs 17/2013-179 byl vydán ještě před nabytím účinnosti ust. § 124a daňového řádu, a proto v daném případě nemohla nastat vydáním zamítavého rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 Af 6/2011-542 neúčinnost rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2013 a 13. 5. 2013 *ex lege*. Z uvedeného je zřejmé, že vydáním rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 Af 6/2011-542 sice obživla rozhodnutí ze dne 22. 12. 2010 o odvoláních proti dodatečným platebním výměrům ze dne 21. 11. 2007, nic se však nezměnilo na tom, že v té době stále existovala rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2013 a 13. 5. 2013, kterými byly tyto dodatečné platební výměry ze dne 21. 11. 2007 zrušeny. Jinými slovy, i po vydání rozsudku č. j. 30 Af 6/2011-542 zde existovala vedle sebe jak rozhodnutí ze dne 22. 12. 2010, kterými byly dodatečné platební výměry ze

dne 22. 11. 2007 aprobovány (změněny), tak i rozhodnutí ze dne 10. 5. 2013 a 13. 5. 2013, kterými byly tytéž dodatečné platební výměry zrušeny.

17. Jak uvedl NSS v rozsudku č. j. 2 Afs 249/2017-66 (bod 45), „[o]dvolicími rozhodnutími z 10. a 13. 5. 2013 byly platební výměry, jež mají být exekučními tituly, zrušeny, tj. přestaly existovat. Právně přestaly být aktem, který (ve spojení s rozhodnutím odvolacím, které by je potvrzovalo či měnilo) závazně určuje povinnost zaplatit peněžitou částku na daňové povinnosti a umožňuje zaplacení této částky eventuelně exekučně vymoci. V takovém případě část exekučních titulů, jež byly podkladem vydání žalobou napadeného exekučního příkazu, ve skutečnosti exekučním titulem být nemůže.“ (shodně též rozsudek NSS ze dne 23. 8. 2019, č. j. 3 Afs 132/2017-65, bod 37). V rozsudku ze dne 10. 6. 2020, č. j. 8 Afs 172/2018-125 (bod 28), pak NSS konstatoval: „Výše uvedené je významné i pro posouzení sporné otázky lhůty pro stanovení daně, resp. samotné otázky, zda s přihlédnutím k principu daňové akcesority při absenci podmínky v podobě pravomocně stanovené daně lze stanovit její příslušenství v podobě penále.“
18. Nyní posuzovaných devět platebních výměrů na penále (i navazující tři žalobou napadená rozhodnutí žalovaného) tak bylo vydáno za situace, kdy zde neexistovala rozhodnutí o stanovení daně. Přitom penále jakožto příslušenství daně sleduje osud daně, jak plyne z § 58 ZSDP. Osudem daně se pak míní především hmotněprávní otázky existence daně (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2017, č. j. 9 Afs 286/2017-26, publ. pod č. 3676/2018 Sb. NSS, bod 39). Tím je vyjádřen princip daňové akcesority příslušenství daně.
19. Pro vznik penále je rozhodné, že nadále v nezměněné podobě existují rozhodnutí (dodatečné platební výměry a zamítavá rozhodnutí o odvolání proti nim) o stanovení daně, ke které se penále vztahuje (srov. rozsudky NSS ze dne 29. 5. 2008, č. j. 8 Afs 161/2006-93, či ze dne 16. 8. 2018, č. j. 7 Afs 111/2018-29, bod 14). Penále nelze předsat, dokud nenabyl právní moci platební výměr o vyměření (či doměření) daně samotné (viz rozsudek NSS ze dne 8. 2. 2006, č. j. 1 Afs 16/2005-63). Stejně tak v případě, že je zrušeno rozhodnutí o vyměření daně, musí být zrušeno i rozhodnutí o předsání penále (viz rozsudky NSS ze dne 16. 5. 2007, č. j. 2 Afs 30/2007-68, ze dne 11. 6. 2009, č. j. 1 Afs 47/2009-45, či ze dne 25. 1. 2012, č. j. 1 Afs 77/2011-91, bod 19).
20. V dané věci byly dodatečné platební výměry zrušeny rozhodnutími žalovaného ze dne 10. 5. 2013 a 13. 5. 2013, čímž tyto dodatečné platební výměry přestaly existovat. Předmětné platební výměry na penále z roku 2016 a žalobou napadená rozhodnutí z roku 2017 tak byly vydány v době, kdy zde neexistovala rozhodnutí o stanovení daně. Vydáním těchto rozhodnutí byl porušen princip akcesority příslušenství daně zakotvený v § 58 ZSDP (v účinné právní úpravě viz § 2 odst. 5 daňového řádu). Předmětné platební výměry na penále z roku 2016 proto vůbec neměly být vydány.
21. Soudu je z jeho rozhodovací činnosti známo, že Ministerstvo financí vydalo rozhodnutí ze dne 23. 12. 2019, č. j. MF-28115/2019/3902-4 (proti němuž žalobce podal rozklad), jímž dle § 121 odst. 1 daňového řádu nařídilo přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2013, č. j. 18073-2/2013-900000-304.3, ze dne 13. 5. 2013, č. j. 18073-3/2013-900000-304.3, a ze dne 13. 5. 2013, č. j. 18073-4/2013-900000-304.3, a následně žalovaný vydal rozhodnutí ze dne 7. 2. 2020, č. j. 8529/2020-900000-313, jímž dle § 123 odst. 5 daňového řádu uvedená rozhodnutí ze dne 10. 5. 2013 a 13. 5. 2013 zrušil, čímž došlo k obživení dodatečných platebních výměrů ze dne 21. 11. 2007. Aniž by soud jakkoliv hodnotil zákonnost postupu

Ministerstva financí a žalovaného v souvislosti s podmínkami pro nařízení přezkoumání rozhodnutí a následné zrušení uvedených rozhodnutí (posouzení zákonnosti těchto rozhodnutí Ministerstva financí a žalovaného není předmětem nyní projednávané věci), daná skutečnost nic nemění na závěru, že v době vydání devíti platebních výměrů na penále (rok 2016) i tří žalobou napadených rozhodnutí žalovaného o odvoláních proti těmto platebním výměrům (rok 2017) zde neexistovala rozhodnutí o stanovení daně, a tudíž v této době nemohly být vydány platební výměry na penále. K tomu soud podotýká, že rozhoduje v souladu se zásadou vázanosti soudu skutkovým a právním stavem, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Jakkoliv ustálená judikatura dovodila hned několik výjimek z této zásady (jejich výčet viz např. v rozsudku NSS ze dne 28. 5. 2020, č. j. 7 Azs 66/2020-20, body 15-18), daný případ nespadá mezi tyto výjimky, jež jsou nadto namístě veskrze v těch případech, kdy jejich uplatnění sledovalo ochranu základních práv žalobce. Kupříkladu v rozsudku ze dne 16. 5. 2007, č. j. 2 Afs 30/2007-68, NSS akceptoval postup krajského soudu, který přikročil po zrušení platebních výměrů na daň (k němuž došlo v době mezi vydáním napadeného rozhodnutí a rozhodnutím soudu) i ke zrušení platebních výměrů na penále, protože penále sleduje osud daně a zrušením platebního výměru na daň došlo *ex lege* i k zániku penále, a to od samého počátku. To však dle zdejšího soudu neznamená, že v nyní posuzované, fakticky opačné situaci (po vydání platebních výměrů na penále, k němuž došlo v době, kdy neexistovala rozhodnutí o stanovení daně, tato rozhodnutí o stanovení daně následně obživla) by mohlo dojít k prolomení zásady dle § 75 odst. 1 s. ř. s. v neprospěch žalobce.

22. Pokud jde o další žalobní body, jejich vypořádání soud považuje za nadbytečné vzhledem ke shora přijatému závěru o tom, že platební výměry na penále (ani navazující žalobou napadená rozhodnutí žalovaného) vůbec neměly být vydány. Obiter dictum soud odkazuje na svůj předchozí rozsudek v dané věci (viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 30. 5. 2018, č. j. 52 Af 37/2017-71), kde v bodech 17-23 a 25-27 jsou tyto žalobní body vypořádány. Krajský soud i nadále trvá na těchto svých závěrech. Přestože rozsudek č. j. 52 Af 37/2017-71 byl zrušen rozsudkem NSS č. j. 8 Afs 172/2018-125, odkazované závěry krajského soudu jím zůstaly nedotčeny.
23. V dané věci dospěl krajský soud ze všech uvedených důvodů k závěru, že rozhodnutí žalovaného jsou nezákonná (§ 78 odst. 1 s. ř. s.), proto pro tuto vadu soud žalovaná rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, přičemž správní orgán je právním názorem vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku vázán (78 odst. 4 a 5 s. ř. s.). Soud rovněž zrušil i předmětné platební výměry na penále, jelikož vůbec neměly být vydány (z důvodu neexistence rozhodnutí o stanovení daně), tedy postupoval v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. Tento postup je důvodný, pokud správní rozhodnutí vůbec nemělo být vydáno, např. proto, že k tomu nebyly splněny podmínky stanovené hmotněprávním předpisem, typicky došlo-li k zániku práva z důvodů prekluze nebo že daňová povinnost vůbec nevznikla (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 11. 2009, č. j. 1 Aps 2/2008-76, publ. pod č. 1997/2010 Sb. NSS).
24. O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v § 60 odst. 1 s. ř. s., když úspěšnému žalobci přiznal proti žalovanému náhradu nákladů spočívajících v zaplacených soudních poplatcích z žaloby ve výši 9 000 Kč dle položky 18 bodu 2. písm. a) Sazebníku poplatků jako přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (každé napadené rozhodnutí je samostatným základem poplatku, srov. § 6 odst.

9 zákona o soudních poplatcích), a z kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč dle položky 19 Sazebníku poplatků (soud v souladu s § 110 odst. 4 s. ř. s. rozhoduje i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti). Dále soud přiznal žalobci náhradu nákladů právního zastoupení, přičemž platí, že pokud žalobce napadne jednou žalobou několik správních rozhodnutí, je třeba úspěch ve věci ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s. posoudit ve vztahu ke každému z nich samostatně (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 10. 2015, č. j. 2 Afs 44/2015-23). Žalobci náleží náhrada nákladů řízení za čtyři a půl úkonu právní služby [převzetí věci, podání žaloby, účast na jednání soudu, účast na vyhlášení rozhodnutí a podání kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. a), d), g), odst. 2 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), přičemž sazba za jeden úkon právní služby činí 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu]. Vzhledem k tomu, že žalobce napadl svojí žalobou tři rozhodnutí žalovaného, je třeba žalobci přiznat náhradu nákladů řízení za celkem 13, 5 úkonu právní služby ($3 \times 4,5 \times 3\,100 \text{ Kč} = 41\,850 \text{ Kč}$). Tato částka se zvyšuje o 1 500 Kč ($5 \times 300 \text{ Kč}$) jako paušální náhradu hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu (vzhledem k tomu, že úkony byly činěny vždy společně ve vztahu ke všem žalobou napadeným rozhodnutím, soud nepovažoval za účelné tuto paušální náhradu násobit třemi). Právní zástupce žalobce je plátcem DPH, proto se částka ve výši 43 350 Kč zvyšuje dle § 57 odst. 2 s. ř. s. o sazbu daně ve výši 9 103,50 Kč. Náhrada nákladů řízení proti žalovanému tak celkem činí 66 453,50 Kč. Lhůta ke splnění uložené povinnosti byla určena jako přiměřená charakteru uložené povinnosti v souladu s § 160 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu ve spojení s § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 16. září 2020

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu